

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **R. O.**, zast. Mgr. Ondřejem Řezáčem, advokátem se sídlem Koperníkova 822/25, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2024, č. j. KUJCK 14325/2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 5. 2024, č. j. 57 A 5/2024-48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce spáchal ve dnech 19. 6. 2022, 11. 10. 2022, 19. 5. 2023 a 31. 8. 2023 čtyři přestupky tím, že jako řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů]. Za tato jednání byla žalobci uložena pokuta, a sice třikrát ve výši 500 Kč a jedenkrát ve výši 600 Kč. Následně mu byl za každý z těchto přestupků zaznamenán do registru řidičů příslušný počet bodů (3), celkem tak dosáhl ke dni 31. 8. 2023 dvanácti bodů.

[2] Magistrát města České Budějovice proto přípisem ze dne 6. 9. 2023, č. j. MAU/26387/2023, žalobci oznámil, že dosáhl dvanácti bodů v registru řidičů, a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti oznámení podal žalobce námitky, které magistrát rozhodnutím ze dne 23. 11. 2023, č. j. MAU/26387/2023 Boč, zamítl a záznam dvanácti bodů provedený ke dni 31. 8. 2023 potvrdil. Žalobce brojil proti rozhodnutí o námitkách odvoláním, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

[3] Žalobu podanou žalobcem zamítl krajský soud napadeným rozsudkem. Nedůvodnými shledal žalobní námitky týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, absence podpisů žalobce na příkazových blocích a s tím spojené neplatnosti příkazových bloků. Ve vztahu k absenci podpisů žalobce na příkazových blocích krajský soud porovnal podpisy na nich a dospěl k závěru, že se jedná o podpisy žalobce, přičemž je nerozhodné, kde se podpisy nachází. K tomu připomenul specifika blokového řízení. Žalobce ostatně svou přítomnost na místě spáchání přestupků a správnost jiných údajů nezpochybnil. Opak, tedy že příkazové bloky nepodepsal, ani neprokával. Umístění podpisu na jiném než k tomu určeném místě není dle krajského soudu natolik zásadní vadou, aby způsobovala neplatnost příkazových bloků. Krajský soud tento závěr podložil judikaturou kasačního soudu. Zároveň krajský soud konstatoval, že policisté neměli zájem na výsledku přestupkového řízení a jeví se jako nepravděpodobné, že by čtyři různí policisté jednali protiprávně a znemožnili žalobci projednání jeho přestupku ve správním řízení.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výše označený rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na základě kterých požadoval napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatel v části kasační stížnosti nazvané „*ČLÁNEK III – OBECNÉ SHRNUTÍ ARGUMENTACE V RÁMCI PŘEDCHÁZEJÍCÍHO SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ*“ doslovně zopakoval svou předchozí žalobní argumentaci (viz body 2. až 8. napadeného rozsudku).

[6] Ve zbylé (menší) části kasační stížnosti namítal, že otázka, zda jsou podpisy na příkazových blocích jeho vlastnoruční, či nikoliv, je otázkou odbornou, a krajský soud ji tak nemohl posoudit sám bez provedení dokazování znaleckým posudkem. Z tohoto důvodu je napadený rozsudek nepřezkoumatelný. Odůvodnění rozsudku nemůže být založeno na pouhém dojmu. Nepřezkoumatelná je i argumentace v bodu 31. napadeného rozsudku ohledně „*neprokázané možnosti snahy/účelu žalobce zbavit se následků vyplývajících ze spáchaných přestupků (cíleným podpisem mimo místo k tomu určené a v jiné podobě, než bývá u dané osoby obvyklé)*“. Argumentaci krajského soudu, že odlišnost jeho podpisů, běžného a na příkazových blocích, je zhojena specifičností příkazního řízení, označil za nepřezkoumatelnou a nemající oporu ve správním spisu.

[7] Stěžovatel se neztotožnil ani s krajským soudem uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, tu navíc krajský soud vyložil účelově. Ačkoliv lze tolerovat určité formální nedostatky, absence podpisů jimi není. Stěžovatel proto poukázal na zásadní funkci podpisu, kterým se vzdává podstatné části svých procesních práv na projednání přestupku ve správním řízení. Ostatně teprve podpisem nabývá příkazový blok právní moci. Za nemístnou označil argumentaci krajského soudu, že policistu lze považovat za důvěryhodného. Krajský soud takový závěr učinil, aniž by policisty vyslechl, napadený rozsudek je proto i z tohoto důvodu nepřezkoumatelný.

[8] Žalovaný navrhl kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout. Upozornil, že kasační námitky jsou obsahově shodné se žalobními. Uvedenými námitkami se žalovaný zabýval již v odvolacím řízení, proto na své rozhodnutí odkázal. Z něj citoval a zdůraznil, že stěžovatel byl policisty vždy ztotožněn a na příkazových blocích je čitelně uvedeno datum

spáchání přestupku. Umístění podpisu nemá vliv na správnost podkladu pro zápis bodů. Příkazové bloky dle žalovaného obsahují všechny náležitosti.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu rozsudku krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Nejdříve se Nejvyšší správní soud zabýval přípustností kasační stížnosti, respektive některých kasačních námitek, a to s ohledem na § 104 odst. 4 s. ř. s., podle kterého je kasační stížnost nepřipustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*. Stěžovatel tak v souladu s citovaným ustanovením musí v kasační stížnosti reagovat na argumentaci krajského soudu a uvést, proč považuje tyto závěry za nesprávné (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2021, č. j. 8 Azs 299/2020-41, odst. [10], nebo ze dne 22. 2. 2023, č. j. 9 As 44/2021-50, odst. [13], a v nich citovanou judikaturu). Jestliže stěžovatel pouze opakuje žalobní námitky, aniž by reagoval na argumentaci krajského soudu, a pokud byly tyto námitky v napadeném rozsudku vypořádány, nejsou tyto námitky přípustné (srov. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 23. 6. 2023, č. j. 9 Afs 70/2023-73, odst. [36]). Obdobně jsou nepřipustné kasační námitky, které směřují pouze proti postupu ve správním řízení, či výlučně proti rozhodnutí žalovaného (srov. rozsudek č. j. 9 Afs 70/2023-73, odst. [38]).

[12] Kasační soud v nyní projednávané věci zjistil, že celá část kasační argumentace „*ČLÁNEK III – OBECNÉ SHRUTÍ ARGUMENTACE V RÁMCI PŘEDCHÁZEJÍCÍHO SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ*“ (odst. [8] až [33] kasační stížnosti na č. l. 1 až 4 spisu NSS) je pouze kopií žaloby a stěžovatel doslovně opakuje žalobní námitky (srov. odst. [5] až [30] žaloby na č. l. 1 až 4 spisu krajského soudu). Jelikož se krajský soud touto žalobní argumentací zabýval, je proto tato část kasační stížnosti a v ní obsažené námitky a argumentace nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[13] Nejvyšší správní soud se dále zabýval přípustnými kasačními námitkami. Nejdříve posoudil namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku a dospěl k závěru, že napadený rozsudek je přezkoumatelný.

[14] Stěžovatelem tvrzené námitky nepřezkoumatelnosti (posouzení odborné otázky shodnosti podpisů bez zpracování znaleckého posudku a neprovedení důkazu výsledkem svědků – policistů) totiž vůbec nezpůsobují nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku jako takovou. Věcnému vypořádání těchto námitek se Nejvyšší správní soud bude věnovat níže. Ve vztahu k pojmu nepřezkoumatelnosti kasační soud odkazuje na své rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, a ze

dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, č. 1795/2009 Sb. NSS. Konstatování nepřezkoumatelnosti by mělo být vyhrazeno opravdu výjimečným případům, kdy není z odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec patrné hodnocení podstatných důvodů či skutečností (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, odst. [29]). Ačkoliv je tvrzení krajského soudu v bodu 31. napadeného rozsudku ohledně neprokázaného úmyslu stěžovatele podepsat se záměrně na příkazovém bloku mimo řádek k tomu určený spekulativní, nejedná se o nepřezkoumatelnou část odůvodnění. Přezkoumatelný je též argument, že v důsledku specifčnosti příkazního řízení mohou být podpisy obviněného odlišné od jeho běžného podpisu. Krajský soud tak uvedeným požadavkům přezkoumatelného odůvodnění dostál, z napadeného rozsudku je patrné, jakými úvahami se krajský soud při rozhodování řídil, a jak se vypořádal se žalobní argumentací. Napadený rozsudek je proto přezkoumatelný.

[15] S námitkou, že si krajský soud sám učinil úsudek o tom, zda podpisy na příkazových blocích patří stěžovateli, aniž by nechal vypracovat znalecký posudek, jelikož se dle stěžovatele jedná o odbornou otázku, se vypořádává kasační soud níže.

[16] Podle ustálené judikatury je předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů pouze to, „*zda existuje způsobilý podklad pro záznam [...], zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden*“, tedy ani příkazových bloků (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, odst. [17], obdobně též rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, odst. [20]).

[17] Příkaz na místě je specifickým druhem správního řízení. Podstata takového řízení spočívá v rychlém a neformálním projednání přestupku na místě. Nezbytnou podmínkou projednání přestupku a uložení pokuty příkazem na místě je souhlas obviněného se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložení pokuty a její výší (§ 91 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“]; srov. také rozsudek NSS ze dne 6. 2. 2008, č. j. 3 As 58/2007-117, nebo novější rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2020, č. j. 6 As 148/2020-28, odst. [23]).

[18] Obviněný svůj souhlas stvrzuje vlastnoručním podpisem příkazového bloku, kterým zároveň nabývá příkazový blok právní moci, a stává se tak způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2025, č. j. 1 As 285/2024-46, odst. [11], a tam citovanou judikaturu). Takto řádně vyplněný a podepsaný příkazový blok se považuje za veřejnou listinu ve smyslu § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Pro veřejnou listinu platí presumpce správnosti a platnosti (k tomu srov. rozsudky NSS ze dne 25. 7. 2012, č. j. 2 As 6/2011-136, nebo ze dne 31. 7. 2019, č. j. 10 As 93/2018-29, odst. [9]). Proto je nutné na správní akty veřejné moci nahlížet jako na správné a zákonné až do chvíle, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo nověji ze dne 28. 3. 2025, č. j. 6 As 205/2024-28, odst. [16]). Tak je třeba nahlížet i na předložené příkazové bloky.

[19] Důsledkem presumpce správnosti a platnosti veřejné listiny je přenos důkazního břemene na toho, kdo popírá správnost jejího věcného obsahu, v nyní posuzovaném případě na stěžovatele. Není-li pravdivost veřejné listiny vyvrácena prokázáním opaku, považuje soud pro účely hodnocení důkazů obsah listiny za pravdivý (srov. rozsudky NSS č. j. 2 Ans 6/2011-136 a ze dne 2. 3. 2023, č. j. 7 As 13/2023-26, odst. [20], a tam citovanou judikaturu).

[20] Pro účely věcného posouzení Nejvyšší správní soud z obsahu správního spisu ověřil, že ve všech čtyřech případech spáchaných přestupků policisté stěžovatele ztotožnili pomocí občanského průkazu (dne 11. 10. 2022 a 31. 8. 2023), řidičského průkazu (dne 19. 6. 2022), či dokonce pomocí obou uvedených dokladů (dne 19. 5. 2023), včetně uvedení čísel příslušných dokladů. Zároveň jsou na všech příkazových blocích čitelně uvedeny nezaměnitelné identifikační údaje stěžovatele. Jasným způsobem jsou uvedeny též údaje o čase a místě spáchání přestupku a registrační značka vozidla, které stěžovatel řídil, přičemž se ve všech případech jednalo o totožné vozidlo tovární značky Volkswagen. Příkazové bloky obsahují také označení a podpisy policistů (služební čísla nebo jména), kteří se stěžovatelem přestupky projednali v příkazním řízení. Informace uvedené v příkazových blocích pak odpovídají oznámením o uložení pokuty příkazem na místě ze dnů 20. 6. 2022 a 11. 10. 2022 a 22. 5. 2023 a 1. 9. 2023.

[21] V projednávané věci je z příkazových bloků zřejmé, že se stěžovatel dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. V příkazových blocích není opomenuta právní kvalifikace jednání a nechybí ani ustanovení, podle kterého se ukládá sankce. Ke zpochybnění způsobilosti příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů může dojít například tehdy, pokud na tomto bloku nebude přestupek vymezen jako konkrétní, individualizované jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2020, č. j. 2 As 201/2019-23, odst. [11]). To se v nyní projednávané věci nestalo, jelikož všechny přestupky jsou vymezeny jednoznačně, v souladu se zákonem a judikaturou kasačního soudu.

[22] Ohledně podpisů na příkazových blocích se kasační soud ztotožňuje s posouzením krajského soudu (viz bod 27. napadeného rozsudku), že se na všech příkazových blocích nacházejí dva podpisy. Není přitom vadou, že podpis stěžovatele není na k tomu určeném příslušném místě na příkazových blocích – na řádce č. 12. Z níže uvedených důvodů se stěžovateli nepodařilo prokázat, že by příkazové bloky nepodepsal.

[23] Nejvyšší správní soud má ve shodě s krajským soudem a se žalovaným za to, že stěžovatel nenabídl žádnou alternativní verzi, na základě níž by mělo být zpochybněno, že příkazový blok podepsal právě on (srov. bod 32. napadeného rozsudku a str. 4 rozhodnutí žalovaného). Stěžovatel neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybnily, že na místě byl, ani proč by neměl být podpis na příkazových blocích jeho. V takovém případě není důvod ke zpochybnění skutečností vyplývajících ze správního spisu, a sice že to byl právě stěžovatel, s kým byl přestupek projednán, kdo s projednáním přestupku v příkazním řízení souhlasil a kdo příkazový blok podepsal, když právě stěžovatel je na příkazových blocích identifikován jako obviněný. Stěžovatel nepředestřel dostatečně plausibilní tvrzení o tom, že se přestupků nemohl dopustit, tedy například že v době a na místě spáchání přestupku nebyl přítomen a že nebyla ověřena jeho totožnost. Nedošlo proto k přenesení důkazního břemene na magistrát, potažmo na žalovaného. Pouhé stěžovatelovo tvrzení, že na příkazových blocích chybí jeho podpis, není dostačující. Své tvrzení musí konkretizovat

a podpořit odpovídajícími důkazními návrhy, to však neučinil (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, odst. [16]).

[24] Nejvyšší správní soud dodává, že krajský soud se nesprávně zabýval tím, zda se podpisy uvedené v příkazových blocích shodují s podpisem stěžovatele předloženým v žalobě, a tedy se zabýval odbornou otázkou, k jejímuž posouzení nedisponuje krajský soud odbornými znalostmi. V projednávané věci se však nejedná o vadu mající vliv na zákonnost napadeného rozsudku. Krajský soud se porovnáním podpisů zabýval pouze okrajově (viz bod 28. napadeného rozsudku) a k závěru, že stěžovatel příkazové bloky podepsal, dospěl i na podkladě jiných skutečností (viz již výše odkazovaný bod 27. napadeného rozsudku). Ostatně, jak konstatoval kasační soud, stěžovatel nepředestřel relevantní tvrzení o jiném skutkovém ději, ani jej nepodložil důkazními návrhy.

[25] Ve vztahu k tvrzení krajského soudu, že odlišnost podpisů stěžovatele je zhojena specifiky vydání příkazového bloku na místě, které dle stěžovatele nemá oporu ve správním spise, uvážil Nejvyšší správní soud takto. Pro posouzení projednávané věci není závěr krajského soudu o odlišnosti podpisů stěžovatele předložených ve správním řízení a v žalobě od podpisu na příkazových blocích vůbec relevantní, a to s ohledem na závěry uvedené v odstavcích [22] až [24] tohoto rozsudku.

[26] Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s námitkou účelového použití a výkladu judikatury kasačního soudu krajským soudem. Ten v napadeném rozsudku citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, konkrétně z odstavce [21], který se vztahoval k posuzování formálních náležitostí pokutového bloku (dle dřívější právní úpravy – nyní příkazový blok, pozn. NSS) a k jeho podepsání obviněným a k účinkům tohoto podpisu. Krajský soud v návaznosti na uvedený rozsudek konstatoval, že bylo prokázáno, že příkazové bloky obsahují všechny nezbytné náležitosti včetně podpisu stěžovatele, přičemž je nerozhodné, že se tento nachází na jiném, než k tomu určeném místě (srov. body 32. a 33. napadeného rozsudku). Nejvyšší správní soud pak v takovém posouzení a výkladu judikatury neshledává žádnou nezákonnost, ba naopak se s posouzením krajského soudu ztotožňuje. Již výše dospěl k závěru, že stěžovatel příkazové bloky podepsal, respektive dostatečným způsobem netvrdil a neprokázal opak. Místo, na kterém se podpis stěžovatele na příkazovém bloku nachází, skutečně nemůže být důvodem pro vyslovení závěru o jeho neplatnosti. Konkrétní požadavek na umístění podpisu ostatně nestanoví ani zákon (srov. § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky).

[27] Kasační soud neshledal důvodnou ani poslední námitku stran nemístně použité judikatury ve vztahu k věrohodnosti policistů. Krajský soud dle stěžovatele opomenul policisty vyslechnout, nemohl tedy učinit závěr o jejich věrohodnosti. Ačkoliv se krajským soudem citovaný rozsudek kasačního soudu ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015-42, zabýval věrohodností policistů jako svědků, není dle Nejvyššího správního soudu dán důvod, aby jeho závěry nemohly být použitelné i na nyní projednávanou věc. Tedy na situaci, kdy policisté nevystupují v pozici svědků, nýbrž s obviněným přestupek projednali a následně zaslali příslušnému správnímu orgánu oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Ani v tomto případě totiž nemají policisté na výsledku řízení jakýkoli zájem. Pouze vykonávají svoji služební povinnost, při níž jsou vázáni závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jejich činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114, nebo ze dne

17. 10. 2019, č. j. 8 As 10/2018-62, odst. [20]). Argumentace krajského soudu, že by bylo možné hovořit o omylu v případě pochybení jednotlivce, a nikoliv v případě jednání čtyř různých příslušníků Policie České republiky s odkazem na rozsudek č. j. 6 As 126/2015-42, je proto logická a v souladu s judikaturou kasačního soudu. Ostatně stěžovateli se argumentaci správních orgánů ani krajského soudu nepodařilo relevantním způsobem zpochybnit a předložit důkazy na podporu svých tvrzení, že příkazové bloky nepodepsal. Za této situace je proto argumentace krajského soudu správná.

[28] Napadený rozsudek netrpí ani namítanou vadou opomenutého důkazu (výslechy policistů). Správní soudnictví je ovládáno zásadou plné jurisdikce, což znamená, že soudy hodnotí právní i skutkový stav věci. Nejvyšší správní soud k tomu ustáleně judikuje, že v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. není správní soud povinen provést všechny navržené důkazy, naopak může provést i důkazy jiné než navržené účastníky řízení. V projednávané věci stěžovatel výslechy policistů před krajským soudem nenavrhoval a jejich provedení nebylo ani potřebné. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně, jelikož stěžovatel dostatečným způsobem nezpochybnil, a hlavně neprokázal, že by příkazové bloky nepodepsal, jak již několikrát kasační soud uvedl. Příkazové bloky tak byly relevantním podkladem pro zápis bodů do registru řidičů.

IV. Závěr a náklady řízení

[29] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[30] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady na rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu